

Szerkesztőség:

PLEBÁNIA-HIVATAL,

hová a lap szellemi részét
illető közlemények kü-
lendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hirde-
tések és ezeknek díjai, va-
lamint a felszólamlások kü-
lendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva egész évre 4 frt, fél-
évre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám 8 kr.

Felelős szerkesztő:

V I Z Z O L T Á N

Kiadótulajdonos:

SZERDAHELYI JÁNOS

Hirdetmények:

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a
kiadóhivatalhoz küldendők. Nyilttér sora 50 kr.

Közéletünk.

(T. G.) Valamikor régen, vagy 10 évvel ezelőtt, midőn egyik jó barátommal Abonyban az 1848. márczius 15-iki események ünneplését divatba hoztam, történt, hogy midőn az ünnepségnek — az abonyi polgárság impozans érdeklődése mellett — vége lett, ott a szószéken, zárbeszédemben azt jelentettem ki, hogy „Abony első a kalendáriumban, legyen első a hazaszeretetésben s a hazafias tettekben is“ stb.

Lapunk legközelebb megjelent valamelyik számában közölt Kubicsek János képviselői tag úr beszédéből fülembé zsong ama kijelentése, hogy Abony első a kalendáriumban, de utolsó mindenütt, ahol a közügyekért tenni s a felsőbb hatóságok rendeleteit végrehajtani kell.

Ennek a két kijelentésnek szálait kirázni nem akarom, mert az ebből kihulló magvaknak befogadó talaja kúszált társadalmi viszonyaink között most úgy sincs, — hanem ez utóbbi kijelentésre széjjel kell nézni közéletünk mezején, szét kell tekinteni magunk körül, hogy mindazon események és cselekvések, melyek közéletünknek irányt szabni hivatják, mennyiben felelnek meg a köz- és a haladás kívánalmainak.

Az a kép, mely élénk tárul, bizony nem valami elragadó, az igaz.

Mintha kihalt volna minden vágy és igyekezet az alkotásra; — szinte érezzük, hogy azoknak, kik hivatva vannak közéletünk vezérszerepére, valami láthatatlan kéz nyomása nehezedik vállaira, valami láthatatlan gátok emelkednek útakon, valami zsibbasztó érzés bénítja akaratukat és gáncsolja felrázó tetteiket.

Csend mindenfelé, ahol a haladásra hívó szózatnak hangját keressük.

És miért ez a csend? Ki parancsolja azt? Miért hogy nem mozdulunk a kor hívó szavára?

A legfoglaltabb gondolkozó sem mondhatja, hogy arra nincs szükség; hogy ott állunk, ahol már ismét túl magától fog minden történni, amire egy község beleléteiben a közügyek fejlesztésére munkálkodni kell.

Mi hiányzik? Az erő-e, az akarat-e, vagy mind a kettő?

Én azt hiszem, egyik sem. Meg volna itt mind a két nagy tényező, ha lebirnánk

küzdeni egy óriási akadályt, az egyet nem értést.

Soha sem azt nézzük, hogy mi céloztatik s egy vagy más ügy sikeres megoldásánál mi és miként javasoltatik, hanem azt, hogy ki teszi azt. * S ha az az egyén akár pártpolitikai, akár szerényebb társadalmi állásánál fogva nem rokonszenves, anyagi helyzetével nem imponál: „Hallgass“ a neve.

A második óriási akadály a közöny, mely zsibbasztólag hat egyesek akaraterejére.

A közöny leküzdésére felsorolok néhányat ama közügyekből, melyek megoldásra várnak — izlelítőül:

Ott van a polgári iskolai ügyünk.

Mily lelkesedéssel karolta föl ezt az ügyet a közönség, a képviselő-testület, a helybeli ifjúság!

S hová lett a lelkesedés? Ránehezedett a bizottság közönye, a cselekvés hiányának súlya s lassanként kiöli belőlünk a szükségesség érzetét ama tudat, hogy megvalósítására tenni semmit nem akarunk.

Ott van a városház építésének kérdése, a mely elől kitérni soká nem lehet s akármilyen borsódzó háttal is, ezt meg kell oldani. És pedig meg kell és meg lehet oldani úgy, hogy abból az adófizető közönségre teher ne háromoljon.

Hanem persze ilyen arányú kérdéshez kis embernek szólni nem szabad

Ott van a piaci ügy rendezése. Piaczterünk nyerstermelő lakosságunk részére kicsiny, az adás-vétel ósdi szabályrendeletünk alapján nehézkes, itt is tenni kell valamit, hogy szegénysorsú lakosságunk terményeit kirakhassa, a vevők pedig szükségleteiket úgy szerezhessék be, hogy ne kelljen egyes cikkekért az egész piacot bejárni s az egész piac közlekedési akadályul ne szolgáljon.

Ezt is meglehetne oldani, még pedig akként, hogy abból a városnak is lenne haszna.

Ott van az utak javítása, melynél a rendezést nem oly egyénekre kellene bízni, kik administrationális dolgokkal amúgy is agyon vannak halmozva.

Ott van a város csatornázási ügye, mely sok szegény zsellér-ember házacskáját volna hivatva a veszedelemből megmenteni.

* Régi betegség.

Szerk.

Hanem az az ügy is olyan szekerre van pakolva, mely a nélkül is túl van terhelve a közügyek bagázsijával, a házak új számozásával egyetemben.

Ott van a gazdasági kertiskola életbeléptetése, a tűzoltói intézmény felállítása, a pocze-gödrök tisztítási ügyének rendezése és még sok-sok dolog, melyeknek miként való megoldására még vissza térek, ha addig le nem dorongolnak.

A helybeli takarékpénztár**IGAZGATÓSÁGI JELENTÉSE.**

Február hó 5-ikén fogja tartani takarékpénztárunk évi közgyűlését, amelyen elő fog terjesztetni az igazgatóság jelentése a lefolyt 1898. év működésének eredményéről. Rövid lényege a jelentésnek az, hogy bár a bruttó jövedelem 1525 frttal kedvezőbb volt, mint az előző évben, mégis 421 frttal kevesebb tiszta nyeresemény állván a takarékpénztár rendelkezésére, részvényenként 50 krral kisebb osztalékot hoz javaslatba az igazgatóság. A csökkenést a hitelnyújtás körüli veszteségek okozták.

A második kiválóan érdekes része a jelentésnek az, mely szerint az igazgatóság Dr. Véli Zsigmond czeplédi ügyvédet 1899. jan. 1-től kezdődőleg évi 300 frt fizetéssel a takarékpénztár ügyészének kinevezte, a mely körülményt különösen a jelz. biztosított kölcsönök lebonyolításának megkönnyítése tette kívánatossá. Ez intézkedéstől az igazgatóság a jövőben többféle előnyt remél az intézvényre.

Különben a jelentésnek a nagyközönséget is érdeklő része eképen hangzik:

A kereskedelmi törvény és alapszabályainak rendelkezéséhez képest amidőn a közelebb lefolyt 1898-ik üzletévre vonatkozó XXIX-ik számadásunkat a felügyelő-bizottság jelentésével együtt betervezni kívánjuk, hogy bár a pénztári forgalom, — mert a visszleszámitolási hitelt csak alig néhány ezer frtnyi összegben vettük igénybe, továbbá a kölcsönüzletnél az állomány, — mert az év végén nagyobb összeg fizettetett vissza — a mult évhez képest valamivel csökkent is, mindamelllett az 1898-ik évi bruttó jövedelem 1525 frttal kedvezőbb volt, mint az 1897-ik évi. — És ha ennek daczára ez idén 421 frttal kevesebb tiszta nyeresemény áll rendelkezésünkre és ebből kifolyólag részvényenként 50 krral kisebb osztalékot hozunk javaslatba, az annak a sajnos körülménynek tulajdonítható, hogy bár a hitelnyújtásnál mindig a legnagyobb ovatossággal járunk is el, mégis megtörtént az, hogy kénytelenek voltunk némely váltókövetelést, melynek behajtása kétesnek mutatkozott, összesen 2405 frtnyi összegben a veszt.- és nyereség-számlán leírásba hozni.

Ezen összegből 605 frt kisebb veszteségekre esik, míg 1800 frt a Máthé Mihály és társai tiszaföldvári, illetve öcsödi lakosok elleni 3600 frtnyi perelt váltókövetelésünk felerészét képezi. Ugyanis az érintett összegből legalább ennyit már ez évben le kellett írni, miután a folyamatban levő végrehajtási eljárás jelenlegi stádiumából — bár több rendbeli birtokrész még nem adatott el — már ez idő szerint is az tűnik ki, hogy követelésünk ha nem is egészben, de nagy részben elveszett. Igazolásokra kívánjuk ennek kapcsán megjegyezni, hogy az illető adósok a kölcsön felvételekor 1894.

évben még a legjobb hitelnek örvendő földbirtokosok és nagybérlők voltak és a több évi, de leginkább az 1897-ik évi nagyon mostoha termés, továbbá rossz eredményrel járó egyéb vállalkozások emésztette fel akkor birt tetemes vagyonukat.

Ezek után jelentjük, hogy a régebben leirt ifj. Schwarcz Lipót-féle 1200 forintos követelésre Schwarcz Józsefné a múlt évben 120 frtot fizetett be és így az utóbbival kötött egyezés megkötése óta arra összesen 968 frt folyt be.

Örömmel hozzuk még a t. közgyűlés b. tudomására, hogy a közönség bizalmát intézetünk irányában a múlt évben is fenntartotta, amennyiben betétünk az 1898-ik év végével 11294 frt emelkedést és 654507 frtnyi összegű állományt mutat fel.

A betét-állomány emelkedése és a kölcsön-állománynak néhány száz forinttal történt csökkenése folytán megszorított készpénz felesleget ezuttal is, mint a múlt évben, több jó hitelnek örvendő társintézetnél helyeztük el. Az e czímen elhelyezett összeg az év végén 64786 frtot tett ki.

Az 1898. üzletév tiszta nyeresége 11446 frt 68 krt tesz ki; ennek felosztására nézve a következő javaslatot tesszük:

1. A tartaléktökéhez esatoltassék	10%	1144 frt 67 kr.
2. Az igazgatóság tiszteletdíjára	13%	1488 „ 06 „
3. A felügy.-bizotts.	3%	343 „ 40 „
4. Osztalék 800 drb részvény után		
a 10 frt		8000 „ — „
5. Könyvelő jutalékára		100 „ — „
6. Pénztárnok		100 „ — „
7. Segédkönyvelő		50 „ — „
8. Szolgának ajándék		20 „ — „
9. Abonyi szegényeknek		30 „ — „
10. Kath. iskolának		20 „ — „
11. Ref.		10 „ — „
12. Izr.		10 „ — „
13. Ipar		20 „ — „
14. Izr. tanöregyületnek		10 „ — „
15. Helybeli kórháznak műszerek beszerzésére		20 „ — „
16. Átvitel a jövő évre		80 „ 55 „

Összesen: 11446 frt 68 kr.

Ha a t. közgyűlés ezen felosztási tervet elfogadja, úgy a szelvények beváltását február hó 6-án megkezdjük.

Végre még egy újítást van szerencsénk szíves tudomásul vétel végett a t. közgyűlésnek bejelenteni a következőkben: „Mintán az elmúlt évek folyamán sokszorosan tapasztaltuk, hogy a jelz. biztosított kölcsönök lebonyolítása — a nálunk eddig divott rendszer folytán és különösen azon oknál fogva, hogy a telekkönyvi hatóság Czepléden van, 2—3 hónapot vett igénybe és e miatt az ilyen kölcsönökre szoruló felek intézetünket lehetőleg elkerülték, — másrészt az intézet peres és perenkívüli ügyeiben évenként felmerült költségek mennyisége is azon meggyőződést érlelték meg bennük, hogy jogi képviselőnk állandósítása a jelen viszonyok között feltétlenül szükséges. Mindez az ügyési állás rendszerezésének gondolatára vezetett bennünket és miután kísérletképen a legutóbbi félév tartamára Dr. Véli Zsigmond czeplédi ügyvédet ideiglenesen az ilyen teendők ellátásával megbíztuk és a kísérlet annyira bevált, hogy például jelz. bizt. kölcsön állományunk ez idő alatt körülbelül 40 ezer frttal növekedett — ami különösen azon körülménynek tulajdonítható, hogy az ő közvetítése mellett most az ilyen ügylet lebonyolítása legfeljebb 8 napot vesz igénybe — elhatároztuk az ügyési állás rendszerezését és arra 1899. január 1-től kezdődőleg Dr. Véli Zsigmond czeplédi ügyvédet évi 300 frt fizetéssel kineveztük. Ezzel azt értük el, hogy ezentúl peres és perenkívüli ügyekben ügyvédi díjat nem fizetünk és minden esetben az ügyész jogtanácsát díjtalanul igénybe vehetjük, amire a régebbi követelések rendezése és újabbakról való gondoskodás, szóval a nagyobbodó forgalom és újabb pénzügyi műveletek miatt gyakran szükség van és ezeken kívül természetesen a jelz. bizt. kölcsönök úgy a felek, mint az intézet érdekében jövőre gyorsabban és biztosabban fognak lebonyolíttatni.”

Megjegyzések az „észrevételek“-re.*

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Becses lapjának legutóbbi számában, az ezt megelőző számban közölt cikkeimet

* E cikkel ez ügyet befejezettnek jelentem ki, miután a tárgyalt dolog mindkét részről eléggé megvilágíttatott.

Szerk.

egyik tisztelt munkatárs jónak látta izekre szakgatni s úgy keresni benne olyan dolgokat, amik abban semmiképen nem foglaltak s czáfolni olyan nézeteimet, melyek intenciói az övéivel ugyanazonosak.

Hogy miről jó ez az eljárás, nem tudom, valamint azt sem, hogy miért nem tetszik az valakinek, ha én azt mondom, hogy — szép idő van!

Egyszer már kijelentettem, hogy én senkivel nem polemizálok, senkit nem ingerek, — különösen nem olyan egyéneket, kiknél a korkülönbséget velem született egyéni érzéseimből tisztetem.

Nem is reflektálnék az „észrevételek“-re sem, ha abban reám nézve némi terrorizmust nem látnék: állítom most is, hogy a városnak tagosítási térképe nincs, — én nem mondtam azt, hogy valakinek a baját más költségére kell eligazítani, sőt azt mondtam, hogy az ügyes-bajosoknak saját költségükre kell az ő meghallgatásukkal. Tény, hogy a holdas birtokok nem mászkálnak át fertályos dülökbe, — de hány fertályos föld van már szét darabolva 1—2 holdasokra? s hány 1—2 holdasból lett már 5—6 holdas?

Az pedig már mégis csak sok, úgy fogni fel a dolgot, mintha én Abony város közönségét rossz színben akarnám feltüntetni; én csak azokról beszéltem, kik erőszakosságukkal nem engedik a szegényebb polgártársaik igazát érvényre juttatni. Ezt pedig akkor is megmondom, ha akár melyik polgártársunk bérese volnék is.

Hogy mi illő, mi nem, hogy követtem-e el illetlenséget cikkem megírásával, azt nyugodtan bizom a közönség elbirálása alá.

De ha kárára vagyok vele akár a közönségnek, akár egyeseknek s ha tekintetes szerkesztő úr is helyesli ezt az oknélküli dürrögést-durrogást, — nagyon szívesen engedem át akárkinek azt a kis helyet, mit szerény munkálkodásommal e lapban elfoglalok, — mert engem sem föltűnési vágy, sem szereplési viszketeteg nem bánt. 1)

Kiváló tisztelettel

Temesközy Gerzson.

1) Semmi szín alatt sem bocsátjuk el a laptól, mert az ön tevékenységére nagy szükségünk van. Aki vitatkozik, annak nem szabad nagyon érzékenynek lenni, különösen, miután meg van adva a tér érvek ellenében érveket állítani. A közönség irányadó része úgy is kitudja hámozni az álláspontok különféleségeiből az igazságot. (Szerk.)

A szőlészet köréből.

VII.

Ha a magvessző helyben van, legezlszerűbb azt ültetésig a veremben hagyni és az ültetés előtt 48 órával kivenni, előkészíteni, 250—500-anként kévébe kötni, vízbe tenni és 48 óráig benne hagyni illetőleg az ültetési napon csomóként a vízből kiszedni. Oly vesszőt, mely vidékről érkezik és a melyen a legcsekélyebb beszáradás észlelhető, az előbb említett módon elő kell készíteni és addig hagyni a vízben, míg a rügyek duzzadni kezdenek. Itt meg kell jegyezni, hogy a kévébe kötött vessző alsó részének egyformának kell lenni, nehogy némely vessző a vízből kimaradjon. Tisztelt olvasóink ne ütközzenek meg azon, hogy én kurtára szabom a magvesszőt, én ezzel csak a természet törvényeinek vélek eleget tenni és e részben csatlakozom azon sok kiváló szaktudóshoz, kik hasonló véleményben vannak. A föld csak egy bizonyos réteggel melegszik fel a napsugaraktól és a meddig a melegség és a levegő behatol, addig van a jó tenyészet és gyors forrány- (callus) képződés, melyből ismét fiatal gyökérek törnek elő és ezekből fejlődnek erős talpgyökerek, ami a szőlőtenyésztésnél fontos szükséglet; azontúl pedig következik a hideg, terméketlen talaj s így ha hosszú a vessző, az alsó két-három rügyön a gyökér-képződés satynya,

de legtöbb esetben a legalsó szem nem is ereszt gyökeret, hanem elkezd fenyesedni és ezen bajt átviszi a tőkének felső részére is, ami aztán lassú, de biztos halált okoz.

Megemlítendőnek vélem itt, hogy szokás az ültetendő vesszőt előgyökereztetni is; noha nem vagyok barátja e műveletnek, mégis leírom egy nemet: Összekötjük a kellő hosszúságra szabdalt s alul egy rügy alatt frissen metszett dugványokat 250—500-as csomókba és ezeket oly árokba helyezzük el, felfordítva rügyeikkel lefelé, mely árok mélyebb a venyigék hosszánál és szélesebb a csomagoknál, úgy, hogy a buktatott dugványok sem oldalt, sem alul talajhoz nem érhetnek s hogy szélesebb s felülre fordított aljuk az árok szélénél 5 cmtrrel magasabb is legyen. Azután hegyes karókra huzatnak a csomók és ezeknél fogva tartatnak a kellő magasságban; az árok hossza az elgyökereztetendő csomók számától függ. Az egyes csomók között támadt hézag szálmával töltendő ki, a venyige csomó tetejére előbb 5 cmtr. vastagon moh, erre 9 cmtr. vastagon érett korhany-trágya és legfelülre szálmás trágya tétetik. Az alsó rügyek felül a moha s alantabb az érett korhany-trágyában 3—4 hét alatt finom gyökereket bocsátanak. Arra kell e műveletnél főleg ügyelni, hogy ha a trágya száradni kezd, langyos vízzel meglocsoljuk, ha pedig sok eső jár, be kell takarni; két hét lefolyása után minden négy napon meg kell vizsgálni a veremben levő dugványokat és ha elegendő gyökerekkel bírnak, ki kell a csomókat venni, nehogy a gyökerek túlságosan összekeveredjenek.

Most áttérünk azon fontos kérdésre, hogy minő talajba ültetendők a fajok?

Az Olasz-Rizling, Juhfark, piros, fehér és kövi dinka szépen díszlenek a homokban, de ha agyagos talajunk van, azzal is megbarátkoznak; az opporto a legrosszabb talajban is díszlik, a fehér és kék frankus, ugyszintén valamennyi Chassla lankás, nyirkos homokot szeret, a Slankamenka és Kadarka csakis homok talajba ültetendő. A Chasslak ugyan megbarátkoznak a partos homokkal is, de ott lazább fűrtöt és kisebb bogycat teremnek; agyagos talajon a Chassla csak kinlódik.

Második kérdés az, valjon egyenes, sima, kulcsos vagy gyökeres dugványokat használjuk-e az ültetéshez? Hogy minő a sima vessző, azt már előzetesen megírtam s így először is a kulcsos dugványokkal kell megismertetnem a t. olvasóinkat. Kulcsos dugványokat úgy nyerünk, ha a tavalyi csapból vagy szálvesszőből az egy éves szálvesszőhöz egy darabot hozzá vágunk. Az éves hajtás tövében több alvó szem van elhelyezve, melyekből az elültetés után nagyobb számú vékony gyökerek fejlődnek. Az ily vessző oly talajba való, mely a gyökereztetést lanyhán mozdítja elő, tehát fekete, vagy szürke agyag talaj. Gyökeres dugványoknak azon vesszőt nevezzük, mely egy vagy két éven át gyökérfejlesztést végett az úgynevezett iskolában neveltetik. Itt meg kell jegyezni, hogy a jövőendő szőlő-generációra nézve lényeges dolog az, — hogy a dugvány az iskolába függőlegesen ültetessék, mert függőleges vesszőnél a talp-gyökerek inkább ugyan, de erősebbnek fejlődnek, a feltett vesszőnél pedig sűrűbben, de vékonyabbaknak fejlődnek.

A sima és gyökeres vessző használhatóságára nézve azt tapasztaltam, hogy a gyökeres vesszőt, ha kifogástalan, mindig oly talajba kell ültetni, mely keményebb és nyirkos természetű, ott a meg nem fogamzás a legcsekélyebb százalékra szállítatik le. De a gyökeres vesszőnek hátrányai is vannak: egy az, hogy eredeti helyéről kimozdítatik, másodsor, hogy a gyökerek ültetés előtt bekurtíttatnak s e szerint megsérülnek; tagsérülés pedig akár a növénynél, akár az állatoknál bizonyos időre fejlődésükben hanyatlást idéz elő; harmadszor gyökeres vessző szállítása annyiból kényes, mert a gyökerek rossz csomagolás mellett megpenészednek vagy beszáradnak; negyedszer a gyökeres vessző még egyszer oly drága, mint a sima és az elültetése költségesebb. Sima vessző mostoha időjárásban ugyan hiányosan eredhet meg, de annak épp úgy ki van téve a gyökeres vessző is. Da ami a szőlőtöke életrevalóságát és tartóságát illeti, határozottan állíthatom, hogy laza homok talajban a sima vessző felül mülja a gyökeres vesszőt, amennyiben edzettebb és termékenyebb tökeket alkot és korábbi vagy kései termékenységre nézve a jó sikerült sima és gyökeres vessző ültetés közt alig van különbség.

Kubiések János.

MI UJSÁG?

— **Gyertyaszentelés és sz. Balázs-napi áldás** (vulgo: Balázsolás). Február 2-ikán üli a kath. egyház Gyertyaszentelő Boldog-Asszony ünnepét, a midőn a sz.-mise előtt gyertyák szenteltek és azok kiosztatván, meggyújtatnak s velők körmenet tartatik. A lángnak tisztító ereje által az égő gyertyák jelentik, hogy Jézus a világosság a népek világítására s Mária is e napon tartotta tisztulását. — Február 3-ikán sz. Balázs-napján kétágú szentelt gyertyával osztatik áldás (torokszentelés) azon okból, mert ezen szent (+ 316) áldása által egy gyermeket, kinek torkában halszálka megakadt, a megfúlás veszedelmétől megmentett.

— **A Gerje-Perje visszabályozó társulat** f. hó 30-án tartja meg városunkban évi rendes közgyűlését, melynek tárgysorozata a következő: 1. Elnöki megnyitó. 2. A társulat alapszabályainak megállapítása. 3. A földmívelésügyi m. kir. minister úr 1898. évi 75657. számú leirata a társulat önműködésének átvétele iránti intézkedések megtétele. — Fentartjuk magunknak a jogot, hogy ez igen közérdekű társulatot legközelebb a kapott alapszabályok nyomán lapunkban bővebben ismertessük.

— **Gyűlések.** A helybeli takarékpénztár február hó 5-én tartja évi zárgyűlését, a melyen az igazgatóság és a felügyelő-bizottság előadja lapunk mai számában is közölt jelentését, mely kinyomatva az érdekelt tagok mindenikének megküldetett. — A „Kath. Olvasó-egylet” ma, f. hó 29-én d. u. tartja régi helyiségében évi közgyűlését, ahol a tisztviselők választás, az új ház berendezése és a tartandó bál körüli intézkedés fog megtörténni.

— **Kath. tanító-állás üresedésben.** Veverán István helybeli kath. tanító állásáról a napokban leköszönvén, üresedésben jött állására a kath. iskolaszék elnöksége pályázatot hirdetett. Vajha szakértelem- és hivatalbeli buzgóságban méltó utódot nyerne a kath. iskola, hasonlót a közéletben is előnyösen szerepelt Veverán István tanítóhoz!

— **Öngyilkosság.** Abonyi Mihály nagy-abonyi születésű 51 éves géplakatos a napokban Budapesten a kerepesi-uti temető mögött levő tisztáson föbe lőtte magát s szörnyet halt. Beszállították a bonczoló intézetbe. Tettének okát nem tudják.

— **Adakozások.** A helybeli kath. olvasóegylet új házában felszerelésére újabban adakoztak: Kostyán József 3 frt, Rithnovszky Antal 1 frt 50 kr., N. Szabó Mihály és neje 1 frt 50 kr. Az adakozások összege 85 frt 50 krt tesz ki, amelyért ez alkalommal köszönetet mond az egylet.

— **Tantestületi gyűlés.** Az abonyi róm. kath. tantestület január havi ülését 26-án d. u. tartotta meg az V—VI. fiúosztály tantermében. Hét pontból összeállított tárgya között első sorban kimagaslik: Kovács Béla az „Olvasóegylet”-ről (a II. osztályban) tartott igen sikerült felolvasása, a mely általános elismerésben részesült. A második főtárgyat az ötödéves kórpótlékban részesülő tanítók fizetési összegének a törzsfizetéshez való csatolása s így a nyugdíjba való felvételük feletti tanácskozás képezte. Az indítványok során első helyen Bogdy Sándor, a tantestület elnöke indítványa folytán a kath. „Olvasókör” új helyiségének felszerelési költségeihez a tantestület 12 koronával járult.

— **Egyleti élet.** A róm. kath. Munkás-Egylet f. hó 22-én tartotta évi rendes közgyűlését, mely az új helyiségben szokatlan nagy érdeklődés mellett, mintegy 120 tag jelenlétében folyt le, Somodi István derék elnökük vezetése alatt. A közgyűlés számon kérte egy évi működésének eredményét a tisztikartól. — Legfontosabb tárgya volt a 750 frt házvétel hátrálékának fedezése, mely akként oldatott meg, hogy kibocsátanak 100 részvényt 5 frtjával, évi kisorsolások mellett visszafizetéssel, mit a közgyűlés el is fogadott. — A tisztikar leköszönése után egyik tag csinos beszédben köszönte meg az elnök és választmány működését, majd aztán Temesközy Gerzson tiszteletbeli tag korelnöklése mellett az új tisztikart és választmányt választották meg, mely egy-két kivétellel a régiékből alakították meg. Még Temesközy Gerzson tiszteletbeli tag intézett buzdító szavakat az új tisztikarhoz, lelkes beszédben ígérte meg a munkásosztály támogatását, kérve, hogy ő mint tiszteletbeli tag, a többi taggal együtt fizethesse az egylet tagsági díját. A gyűlés lelkes hangulatban ért véget.

— Hideg sincs, még is kell fa.

Jász-Kara-Jenőn Kása Sándor fázott, fája pedig nem lévén, erre gondolt egyet és lopott 2 helyen: a hiból deszkát, Juhász Páltól pedig 3 drb oszlopot. Otthon a fát felvágta és zsákban levő búzája közé rejtette el a felvágott fát; de rajta vesztett, mert a csendőrség nyakon csipte és most ingyen meletet élvez a szolnoki járás bírósági tömlőzében.

— **A köztisztaság érdekében.** A járásban, de különösen Ujszászon az a divat, hogy az istálló trágyát az utcára hordják ki. Ez nem szép, nem egészséges dolog és ezért az 1879. évi XL. t.-cz. 125. §. értelmében 20 frtig büntethető. Vegyék ezt tudomásul azok, kik a piszkot szeretik és akiknek kihordandó trágyájuk van.

— **A farsang és a köznyugalom.** Farsang alatt most igen sok az éjjeli ordító és dorbézoló, kik a békés polgárok éjjeli nyugalomát zavarják. Ez kihágást képez és a 343. számú vármegyei szabályrendelet 2. §-a alapján 50 forintig terjedhető pénzbüntetéssel és 5 napig terjedhető elzárással büntethető. Vegyék ezt szívökre az éjjeli ingyen opera-énekesek.

— **Drága férj-jelölt.** Törtelen f. hó 19-én Határ Pálné született Dömötör Kláránál megjelent magát Kiss Jánosnak valló, magas termetű, hosszú arcú, szöke, hosszú bajuszú, nyakbal oldalán seb-forradásos férfi és kijelentette, hogy ő nősülni szándékozik. Szívesen látták; midőn azonban 20-án reggel felébredtek, azt tapasztalták a szíves vendéglátók, hogy násznyoszolyájához 3 drb csikos vánkost, egy új nagyszélű kalapot tökfedőnek és hogy tudja, miként áll az idő, egy nikkelt órát ellopva, tovább állott. Eddig nem került hurokra. Óvjuk a lakosságot ily személyleírású embertől, ki már Vácson a fegyházba lopásért be volt esukva és onnan most szabadult ki.

— **Hűtlen cseléd.** Tóth István gazda szegény megjárta; elfogadta Guzi Nagy Ferenczet cselédjének. Alig állott be ez a szolgálatba január hó 4-én, felhasználta a gazda távollétét, könyvét a szubladból kivette s a gazda ünneplő ruháját is felöltve, elment ismeretlen helyre farsangolni. — Figyelmeztetjük a gazdaközönséget, hogy Guzi Nagy Ferencztől, kinek nem ez az első ily fajta cselekedete, a jövőben óvakodjék.

— **Merész betörők.** Jász-Kara-Jenőn folyó hó 18-án merész betörés készült. Ugyanis Gulyás János községi jegyző lakásán az ablakot kézzel benyomták, az ablakfákat vésővel kifeszítették és a ház előtt egy karvastagságú akáczfát kivágva, a vasakat is kimozdították helyökből. — A lármát Gulyás felesége hallotta, de férje, kit figyelmeztetett, hogy gyanús zörgés van, azt a nagy szélnek tulajdonítván; csak akkor kelt fel, a mikor segédje lejött és felkeltette azzal, hogy a mellékszobában világosság van. Erre felkeltek, kimentek a másik szobába és lármát csaptak; erre a betörők elmenekültek. A csendőrök rögtön értesítve lettek, mire egy csendőr eljött oda és akkor konstatálták, hogy az egyik betörő kezét egészen össze vágta, mert a fal és a föld egészen véres volt. A csendőr a laktanyába menet egy szomszéd utczában igen nagy kutya-vonítást hallván, oda bement és Eszes Mátyás háza előtt 3 gyanús egyént látott és észrevette, hogy már a dunna, agynemű el van lopva és összecsomagolva, de a betörők is észrevették őtet, futásnak eredtek, a csendőr pedig utánuk. Erre az egyik betörő visszafordult, kétszer a csendőrré lött, kinél nem lévén puská, tovább a betörőket nem üldözhetette, kik a temetőbe behatolva, eltűntek és eddig még nyomukra nem akadhattak.

— **A hibás nyelvű tanulók** kimutatása. Az országos statisztikai hivatal a beszédhibákban szenvedők baján segitendő, az ehez szükséges statisztikai adatok gyűjtésére a hatóságok útján felhívta az iskola-igazgatókat, hogy ekkép egyetemes képet szerezhessen e nem csekély hátránnyal járó szervezeti fogyatkozásról. Megkülönböztet dadogást, hebegést, orrbeszédet, selypítést, r. törést és gammacismust. — Vajha fáradozása ne lenne eredménytelen!

— **A gazdasági éves cselédek érdekében.** Mint Békés-Csabáról jelentik, a békésmegyei gazdasági egyesület emlékiratban fordul Darányi földművelésügyi miniszterhez, melyben a gazdasági éves cselédek nyugdíj- és segélyegyesületének országos szervezését kéri, mert így véli a gazdasági éves cselédek hiányát megszüntethetni.

— A honvédlovak visszaváltása.

A honvédlovak jó részét rendesen egyes gazdáknak adták ki azzal a kötelezettséggel, hogy azokat a tavaszi szemlén bemutatni tartoznak s évente gyakorlatra állítják. Mozgósítás esetén azonban az ilyen lovakat azonnal be kell szolgáltatni. Őt évi jó tartás után a ló a gazda tulajdonába megy át. Ha azonban az a ló báresak egyszer is kielégítő állapotban nem volt, hat évi tartásra kötelező, Őt-hat év alatt a lovak, melyek ilyenkor rendesen 10—12 évesek, már olyan állapotban vannak, hogy bizony nem valami nagy értékűek. Egy újabb rendelet szerint az ily kiszolgált lovakat 300 forintért visszaváltja a kincstár, azzal a kötelezettséggel, hogy a vállalkozó újabb 5—6 évig tartja.

— **Ipari alkalmazottak adója.** A gyárakban és iparos műhelyekben alkalmazott egyének adójának kivetésénél és beszedésénél eddig érvényben volt eljárásnak a pénzügyminiszter által körröndletileg történt megváltoztatása az iparos körök egy részénél félreértésekre adott alkalmat. Ezért a budapesti kereskedelmi és iparkamra a következőkről értesíti az érdekletteket: A munkaadók a nekik megküldött nyomtatványokon a vállalatukban alkalmazott összes alkalmazottakról oly névjegyzéket tartoznak össze állítani, amely az alkalmazottak lakhelyére tekintettel községenként el legyen különítve. E névjegyzék a folyó évben azonnal, a jövőben pedig minden évnovember 15-ig az illetékes kir. pénzügyigazgatóságnak, illetve Budapesten a közigazgatási kerület szerint illetékes székesfővárosi kir. adófelügyelő-helyettesnek megküldendő. A pénzügyigazgatóság rögtön kivetit a IV. osztályú kereseti adót azokra az állandó alkalmazottakra, akiknek havi bére a 40 forintot túlhaladja és azután a névjegyzékeket megküldi az illetékes községi előjáróságnak, illetve városi adóhivatalnak, amely a további rovatok kitöltése után egy tisztviselőjét kiküldi az illető gyárba vagy iparosműhelybe, ahol a munkaadónak vagy megbízottjának közben jöttével megállapítja a névjegyzékben felsorolt minden egyes egyénről, hogy az mint hetibér vagy napszám mellett alkalmazott iparossegéd, illetve munkás adómentességet élvez-e vagy pedig mint állandó, havi bér mellett vagy darabszám szerint dolgozó, vagy pedig mint állandó alkalmazás nélkül irodai munkát végző alkalmazott I. osztályú kereseti adónak fizetésére köteles. Az ekként végleg elkészült névjegyzékek alapján az I. oszt. kereseti adót az adóköteles egyének után kivetik és a munkaadókat felszólítják, hogy ezt az adót két egyenlő részletben, az adóév április és október havának első napján fizessék be, jogukban állván az ekként fizetett adót az illető alkalmazottak béréből levonni. Hogy az időközben a vállalat kötelekéből elbocsátott munkások adóját a munkaadó ne legyen kénytelen az esetben is megfizetni, ha már módjában nincs az adóösszeget a munkás béréből levonni, megengedi a pénzügyminiszter, hogy a munkaadók az elbocsájtás idejét s a beszédetlen maradt adónak pontos kitüntetését tartalmazó változási kimutatást félvényként terjesszék be a pénzügyigazgatósághoz, illetve adófelügyelőhöz, akik a kivetett adót most már nem a munkaadótól, hanem közvetlenül magától az adóköteles alkalmazottól igyekeznek behajtani. Megjegyezzük itt, hogy az országos iparos egyesület végrehajtó bizottsága f. hó 21-ikén Matlékovics Sándor elnöktele alatt foglalkozott a legújabb czimű rendelettel s azt kivehetetlennek és czéltalannak találván, megváltoztatására nézve fölterjesztést intézni határozta a ker. miniszteriumhoz.

— **A földmívelési miniszter** a lótenyésztő közönséget kiválóan érdeklő rendelet adott ki, mely a takonykór fellépése esetén a gazdaközönségen lényegesen könnyít, e mellett azonban az állategészségügy érdekeit is az eddigi eljárásnál sikeresebben megóvja. Az eddig hatvan napon át húzódtott, tehát azért hátrányos megfigyelés mellőzésével, a kórisme azonnal való megállítására elfogadtatott a mallein, amelyet az állam mindenkinek ingyen szolgáltat ki és ingyen alkalmaztat. Visszaélések meggátlására azonban csakis a miniszter előzetes engedélyével és a hatóság közbenjöttével szabad a malleint alkalmazni. Előírja továbbá a rendelet a betegség eredetének pontos kinyomozását, a kupeczek és czigányok lovainak állandó ellenőrzését, a vendéglátók folytonos fertőtlenítését, a betegség nagyobb elterjedése esetén az általános lóvizsgálatot, a vasúton szállított lovaknak (a versenylovak kivételével) rendszeres állatorvos vizsgálatát, mely intézkedések közül, kivált az utóbbi, a külföldre

irányuló kivitelünk szempontjából nagyon fontos. A gazdák helyzetén könnyít az az intézkedés, hogy a szomszédok egészséges lovak zárlat alá nem vétetnek; a fertőzésre gyanús lovak a község határában munkára használhatók; le nem zárt udvarokból még járvány esetén is szabad a község határában belől közlekedni, sőt ilyen fogatok hozási engedéllyel más községbe is kimehetnek; magánfogatok meg állapotás nélkül lezárt községben is áthajthatnak stb. Együttal intézkedett a miniszter, hogy addig is míg a takonykór miatt kiirtott lovak kártalanításának kérdése törvényhatósági úton szabályozható leend: egyes indokolt esetekben a szegényebb néposztály kiirtott lovak után a vármegyék állattenyésztési, illetve állategészségügyi alapjából némi segélyben részesíttessék.

— **Az aratási szerződések és a választási jog.** Csongrád megyében a kis gazdák már megkezdtek az aratási szerződések kötését. — Mint szegedi levelezőnk írja, — a munkások is hajlandók erre, de sok helyütt követelik, hogy bevegék a szerződésbe, miszerint a gazda kötelezi magát a kerület képviselőjétől követelni az általános és titkos választási jog megszavazását. Érdekes, hogy máris több gazda kötött ily szerződést, máshol pedig kijelentették, hogy szerződés kötése esetén nem fognak vonatkozni ezen kikötéstől.

— **Állami gyapjumosó intézet.**

A földmivelésügyi m. k. miniszter Budapesten gyapjuminősítő intézetet állított fel legújában, melynek ezime Magyar királyi gyapjuminősítő intézet Budapesten. Helyisége az V. ker. Klotild utca 22. szám alatt van. Működése az egész ország területére kiterjed, feladatát pedig a következő pontokban állapította meg a miniszter: A) Az intézet a földmivelésügyi m. kir. miniszternek véleményező szakközvege a gyapju termelésére és értékesítésére vonatkozó kérdésekben. E minőségben, ha erre megbízást nyer, kiküldöttje útján részt vesz országos juhtenyésztésre vonatkozó irányelvek megállapításában, közreműködik az állami juhászatokban a gyapjas juhok osztályozásánál s a juhtenyésztés terén oktatólag is működik. B) A budapesti nyilvános gyapju árverések érték meghatározó bizottságában közreműködik azzal, hogy teljesíti azon tudományos elővizsgálatokat. C) Alkalmat nyújt a gazdáknak és kereskedőknek, hogy termékük, illetve árjuk értékét és alkalmazhatóságát illetőleg elfogulatlan szakvéleményt nyerhessenek. a) Egész bundák vizsgálatánál kiterjeszkedik a minőség szerinti osztályozásra. b) Bundarészeknél felvilágosítást ad a gyapju minősége és mely sortimentumba való tartozósága, alkalmazhatósága, víztartalma és rendementjára nézve c) Mosatlan állapotban eladni kívánt gyapjakon próbamosásokat eszközöl. d) Egyes gyapju mintákat (fürtöket) histológiai szempontból megbirál és zsirtalanít. e) Tenyésztőknek az ezen szakma körébe tartozó kérdésekben felvilágosítás és tanácsot ad. f) A helyes osztályozásra és zsákolásra nézve utbaigazítást nyújt. D) Tenyészállat-kiállításoknál és a juhok nyírósulya, valamint bundájuk értékére irányuló versenyeknél felügyel a próbanyírásokra és további szakbírálatra átveszi a verseny tárgyát képező bundákat. E. Feladta végül az intézeinek a gyapju ismeret tudományos irányban vizsgálatok és búvárlatokkal fejleszteni, egyben arra törekedve, hogy ezzel lehetőleg a gyakorlatnak is szolgáljon. Ezen tevékenységről időszakonként jelentéseket tesz közzé. A, D, és E. alatt felsorolt esetekben az intézet közreműködésének igénybe vételéhez a földmivelésügyi miniszter előzetes engedélyének kieszközölése szükséges. Az intézet működése díjtalan. Budapesten, 1898. decz. hó 19. Darányi s. k.

— **Telefon-hirmondó a közelben.** Azt hiszem, hogy nem sok van lapunk olvasói között, aki a „Telefon-hirmondó“-t saját tapasztalata után is ne ismerné. Hiszen annyira érdekes vállalkozás ez, hogy lehetetlen azt, ha a fővárosban vagy annak közelében fekvő jelentősebb helységben járunk, figyelmen kívül hagyni. Oly csodás telefon-szerkezet ez, melyet magán lakásokba is bevezetnek s bizonyos évi díj fejében a füleinkhez helyezhető két kagyló segítségével 1. közli a nap folyamán beérkező híreket, 2. a tőzsde hullámzásait, 3. az opera, népszínház, sőt előkelőbb házi művészi hangversenyeket is a maguk teljességében, úgy, hogy az ember ezeket saját lakásán élvezheti, mintha csak az előadás színhelyén volna. — E vállalat részvénytársasága üzemelt most a távolabbi vidékre is kiterjeszti s tervbe vette egyes filharmonikus előadások s a fővárosban majdnem naponta tartatni szokott szépirodalmi

vagy más érdekes felolvasások, parlamenti beszédek közlését is. A társaság tavaly 50 évi időtartamra engedélyt kapott arra, hogy hálózatát a magyar korona egész területére kiterjeszthesse. A vidéki vonalak kiépítésénél elsősorban a Budapest—Czegléd—Szeged—Szabadka—Arad—Temesvárnál húzódó vasuti vonal mentén fekvő helységek számára van a „Telefon-hirmondó“ kilátásba helyezve s azonnal kiépítetik, amint az építési költségek, a melyek 350 ezer forinttal lettek előirányozva, a (650) darab 50 frtos névértékű részvény — darabonként 53 frttal — elhelyezése biztosított. — Igy tehát kilátásunk van reá, hogy a szomszéd Czeglédben is mielőbb létesül, mert alig tudjuk elhinni, amit laptársunk, a „Cz. és V.“ ír, hogy Czegléden kellő mennyiségű részvények jegyzésének hiánya folytán ez igen érdekes és szórakoztató vállalat mellőztessék. Hát akkor hogyan remélhessük mi szegény abonyiak a „Telefon-hirmondó“-t, dacára annak, hogy huzala majdnem határainknál fog elfutni!

— **A katonák ellátása.** A honvédelmi miniszter a hozzá felküldött hivatalos piaczi árjegyzések alapján megállapította azt az árt, a melyért ez évben a lakosság az egész országban köteles a katonaságot gyakorlatok és átutazások alkalmával egy egész napi étellel ellátni. — Ennek az ellátásnak egy főfelék- és legalább 23 dekagramm (régi félfont) sült vagy főtt marhahúsból kell állni, kenyérről a katonai kincstár gondoskodik. Ennyi étellel tartozik ellátni a polgárember a hozzá beszállított katonát s ezért a katonai kincstár a következő megtérítést fizeti a polgárságnak: A Tiszán inneni megyék városaiban és községeiben 18 krt, a Tiszán túli részekben 17 és 1/2 krt, a Dunán inneni részekben 19 1/2 krt, a Dunán túli részekben 21 és 1/2 krt, Erdélyben 15 és 1/2 krt. Egyes nagyobb városokban természetesen az árak módosítást szenvednek.

— **Új állandó rovatot** nyitott most a „Képes Családi Lapok“ illusztrált szépirodalmi hetilap, a „Szinház és Művészet“ rovatát, mely a Budapesten előadott új szindarabok meséit terjedelmesen hozván, azzal kritikailag is foglalkozik, megemlékszik a lefolyt hangversenyekről, szóval hű tükröt nyújtja az elmúlt hét művészi történetének, úgy hogy ez által olvasói minden téren tájékozódhatnak. Ép ezért nem győztük eléggé ajánlani a „Képes Családi Lapok“-at olvasóinknak, melyek regényekben, humoreszkekben, költeményekben, illusztrációkban annyit nyújtanak, mint egy hasonló genréű lap sem s előfizetése mégis egy évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr. Tehát a legolcsóbb szépirodalmi lap! — Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal Bpest, V., Vadász-u. 14. sz.

— **Eladás.** Az abonyi erdőben levő szőlőben 10 öl akácza eladó. Czim megtudható a kiadóhivatalban.

— **Eladás.** 20 métermázsza bükköny, egy ökor szekér, egy hármás vasborona és két jó karban lévő szánska eladó. Czim megtudható a kiadóhivatalban.

— **Eladó ház.** Abonyban a II-ik kerületben egy csinos új ház szabadkézből eladó, esetleg haszonbérbe kiadó. Czim megtudható a kiadóhivatalban.

CSARNOK.

A rejtelmes kávéház.

Művelődéstörténeti élet és jellemkép a 18. századból.

Winkler Tódor-tól.

(Folyt. és vége.)

Szoritva az említett kincs előadására végre egy hosszú drezdai tartózkodás idejében az illető csomagot az állítólagos értékpapirokkal Frankfurtból e'hozatta, de mindenféle ürügyek alatt annak fölnyitását halogatni tudta. Mivel azonban az nem tarthatott sokáig, hirtelen eltűnt a szász székvárosból semmis mentegetődzések között, feltörték az ő jelenléte nélkül a pecsétet és mit találtak? — semmi egyebet, mint egy csomó üres czédulát.

Hogy Schrepfer talán a csomag felnyitása-kor történendő nyereség hitegetésével az ő magas állású „barátait“ és pártolót pénzkölcsönre bírta, nem tudjuk, de gyanítani lehet. Mert pénzzavarokban volt ismételt, amint ez később világosan mutatkozott és a közelgő 1774. évi Mihály-vásár számára oly fizetésekre volt kötelezve, a melyeket ő nem volt képes teljesíteni.

Feltűnően rossz hangulatban, gondolkodva és szórakozottan fordult vissza október elején a nevezett évben Drezdából Lipsesébe. Nehány nap múlva mégis úgy látszott, hogy előbbi lelki nyugalmát újra megtalálta.

Október 7-én este, mint szokta, bizalmas barátainak kis körét látta házában titkos szobájában magánál, a kimaradhatatlan pures gőzölt és a legelenkebb beszélgetés támadt a szellem-világ felett. Schrepfer egészen jó hangulatban volt és semmi sem hiányzott a mulatságból. Csak éjfélt után mentek szét nyugalomra. A külső barátok közül is többen, egyebek között Bischofswerder kamarás és Hopfgarten titkos hadi tanácsos, ott voltak a megjelentek között. „Apropo?“ mondta Schrepfer a búcsúzáskor, „szeretnék holnap reggel egy sétát tenni Rosenthalba, nem jönnek el az urak?“ A többség csatlakozását nyilvánította és elváltak.

Következő reggel barátai valóban egyrészt megjelentek nála és a mestert már teljesen fölöltöztve s a kiránduláshoz készen találták. Élénk társalgás között tették meg az utat ama közel a városhoz fekvő parkba, amely Rosenthalnak nevezetik. Alig értek oda, amidőn Schrepfer egyedül oldalt egy cserjésbe ment és csakhamar arra egy hangos csattanás tette figyelmessé barátait. Ezek odasiettek és a szerencsétlent hörögve és vérében fetrengve találták a földön. Nehány másodperc alatt kiadta lelkét; egy szájába irányzott pisztoly-lövés vetett véget életének.

E esemény érett megfontolás után és teljes elővigyázattal történt. Ezt bizonyítja több kártya, amelyet ő előzőleg barátai- és rokonaihoz intézett. Az egyikben, a melyet fivéréhez intézett, szívére köti nevének gondviselését; egy másik levélben vigasztalja egy hitelezőjét, hogy helyette meg fog egy idegen kéz fizetni és egy harmadikban a szünetnélküli üldöztetéseket és különösen a fentebb említett Duboscot és Wurmbot jelzi öngyilkossága okául.

A váratlan esemény általános feltűnést keltett és a legesodásabb történeteket hozta forgalomba. A lipesei tanács azonban a hullat szabályszerűen elszállította, azután felboncolták és a legnagyobb csendben eltemették. — Egyidejűleg Schrepfer hátrahagyott papirjait lepecsételték és őrizet alá vették. A tanács aztán alig fejezte be azok áttekintését, midőn egy drezdai hírnök jelent meg, aki az iratokat maga a választó fejedelem részére követelte. A tanácsnak engedelmessékedni kellett, azonban nem mulasztotta el a legfontosabb ott található levélről (mely Wurmb miniszternek igen kompromittáló irata) előzőleg másolatot készíteni. Amint ő sejtette, hiányzott is ez a levél, amint a papírok egy idő múlva visszaérkeztek. És így mi csak egyedül a lipesei tanács előrelátásának köszönjük a világosság egy jó részét, a mely e titokteljes eseményre fényt vetett.

Szerkesztői üzenetek.

Cs. G. M. Rékas. Hálás köszönet a szives küldeményért; reméljük, hogy néha-néha szerencsétlen hasonló becses munkával. Üdvözlét!

V. A. A farsang ideje múlik s — a látogatásnak híre, hamva sincs. Vagy ami késik, nem marad? Zs. tárczája hol késik az éji homályba? Különbön elég lesz, ha májusra elkészül, amidőn személyesen fogok érte menni. Addig tehát várjunk!

Paraicz urnak. Köszönet a szives figyelemért, felhasználunk.

Gazda Fejben. „A szőlészet köréből“ című cikket azon biztos reményben hozzuk, hogy ez által Kubicsék János úr szives fáradozása alapján gazdaközönségünknek nem csekély szolgálatot teszünk. Ugyanis a mi határukban is sokan kísérleteznek a szőlőültetéssel, miután ez a gazdálkodás egyik legjövendősebb ága, de csak úgy, ha helyesen kezelik azt. Erre a helyes módra egészen gyakorlati alapon ad utmutatást a cikkező jeles szőlész s azért megérdemelt munkája iránt olvasóink osztatlan érdeklődését.

NYILTTÉR.*

Köszönet-nyilvánítás.

Alólirott ez úton is leghálásabb köszönetemet nyilvánítom mindazon mélyen tisztelt közönségnek, a melyek folyó hó 26-án szeretett élettársamnak a temetésén szívesek voltak részt venni.

Abony, 1899. január 27-én.

A legmélyebb tisztelettel

Szarka Soma.

* E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a SZERK.